

ydelserne for samtlige medlemmer. Opfyldelse af særkrav fra de enkelte medlemmer derudover, vil ikke kunne finde sted inden for firmapensionskasserne. Individuelle ordninger vil være i strid med forbudet for pensionskasser imod at drive anden virksomhed end pensionskassevirksomhed, jf. § 5. Disse ordninger falder ind under begrebet egentlig forsikringsvirksomhed, hvor individuelle ønsker kan opfyldes til adækvat pris. Der er dog ikke noget til hinder for, at medlemmerne i forbindelse med omlægningen sikres mulighed for i stedet at bevare deres hidtidige ordning.

*Stk. 2 og 3* foreskriver, at pensionskasser, foruden en basiskapital ved påbegyndelsen af deres virksomhed, skal være i besiddelse af midler, der er tilstrækkelige til at modsvare deres forpligtelser.

Der er behov for at fastsætte regler om basiskapitalen for firmapensionskasserne. For det første af hensyn til afdækning af investeringsrisikoen og på grund af forsikringsrisikoen, hvor der nu foreslås givet firmapensionskasserne adgang til at gå ud over de helt traditionelle pensionsydelser. For det andet fordi basiskapitalen fungerer som en stødpude. For det tredje fordi basiskapitalen virker som en advarselsslampe for Finanstilsynets kontrol med pensionskassen, og endelig for det fjerde fordi det forhold, at der står en virksomhed bag pensionskassen, ikke nødvendigvis mindsker behovet for en basiskapital. Hvis pensionskassens økonomiske stilling forringes, er der, hvis andre muligheder for genopretning er udtømte, mulighed for nedsættelse af pensionsløfterne, jf. kapitel 8 om overførsel af pensionstilsagn, genoprettelsesplaner, andre foranstaltninger og opløsning.

Basiskapitalens størrelse fastsættes ved en beregning af solvensmargenen og denne fastsættes på grundlag af omfanget af pensionskassens pensionsforpligtelser, dog således at der kan fastsættes et mindstebeløb. For tværgående pensionskasser er solvensmargenen fastsat til 3 pct. af den enkelte pensionskasses forsikringsfond, jf. bekendtgørelse nr. 390 af 25. juli 1984. I princippet gælder også basiskapitalens mindstebeløb for de tværgående pensionskasser, d.v.s. 600.000 ECU, jf. § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 456 af 10. september 1981 om solvensmargen og kapitalgrundlag for livsforsikringsvirksomhed. Men Finanstilsynet har over for Pensionskasserådet tilkendegivet, at man normalt vil benytte dispensationshjemmelen i bestemmelsen, medmindre særlige forhold tilsiger en strengere bestemmelse i det enkelte tilfælde. Firmapensionskasserne bør opnå en tilsvarende regulering og praksis.

Godkendelse af en pensionskasses økonomiske grundlag finder sted på grundlag af en forsikrings-teknisk statusopgørelse af pensionskassen og en op-

gørelse over pensionskassens aktiver. Opgørelsen udarbejdes på baggrund af de beregningsgrundlag for pensionskassen, der søges godkendt, pensionsregulativets bestemmelser om medlems- og arbejds giverbidrag, pensionsrettens omfang samt pensionsydelsernes størrelse og regulering. For at pensionskassen kan modstå virkningerne af et uheldigt risikoforløb, vil det i visse tilfælde være nødvendigt at oprette en forsikrings- eller bankgaranti eller eventuelt, at virksomheden indskyder en garantikapital. Når pensionskassens formue senere har opnået en sådan størrelse, at pensionskassen selv vil kunne klare et uheldigt risikoforløb – f.eks. flere invaliditetstilfælde end forudsat i beregningsgrundlaget – kan garantiene ophæves, eller kapitalen tilbagebetales. En sådan ophævelse af forsikrings- eller bankgarantiene vil imidlertid ifølge § 20 ikke kunne ske uden Finanstilsynets godkendelse. Det gælder, selv om ophævelsen kan kræves i henhold til garantiens betingelser.

#### Til § 11

Bestemmelsen opregner de forhold, der som minimum skal indeholdes regler om i pensionskassers vedtægter. Den indeholder derimod ikke udtrykkelige forskrifter om, hvorledes de enkelte emner skal reguleres. En række af disse forhold er reguleret i andre bestemmelser i loven. I forbindelse med godkendelsesproceduren skal Finanstilsynet påse, at der sker en hensigtsmæssig regulering af de forhold, som bestemmelsen opregner. Bestemmelsen hindrer ej heller, at andre end de opregnede emner behandles i vedtægterne.

*Stk. 1, nr. 1*, skal sammenholdes med § 4, hvoraf fremgår, at ordet »pensionskasse« skal indeholdes i eller indgå i tilknytning til navnet.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 3*, skal sammenholdes med forbudet i § 5 imod at pensionskasser driver anden virksomhed end den pensionskassevirksomhed, der angives i koncessionen. Som det fremgår af omtalen til § 10, indebærer dette, at pensionskasser er udelukket fra at tilbyde individuelle pensionsordninger, hvor de enkelte ydelsesformer frit sammensættes for det enkelte medlem.

Bestemmelsen i *stk. 1, nr. 4*, skal sammenholdes med § 3, der i modsætning til den hidtidige lov åbner mulighed for, at et medlem kan forblive i pensionsordningen, selv om bidragsbetalingen er ophørt, inden pensionsalderen er indtrådt (hvilende medlemskab).

I de tværgående pensionskasser kan et medlem forblive i ordningen, efter at bidragsbetalingen er ophørt, idet der er adgang til, at udtrædelsesgodtgørelsen omskrives til en fripoliceværdi og forbliver indestående i pensionskassen. Den pågældendes pen-